

la veu de benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 30 D'ABRIL DE 2004 • NÚM. 431 • ANY X • 0.75 EUROS

SUCCESOS: Dos pescadors troben un cadàver a quatre milles de la costa

El CD Benicarló a un pas de l'ascens matemàtic en vèncer al Sant Mateu (0-3)

Segona edició dels esperats divendres literaris d'Alambor

S'ha acabat

431

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

SUMARI

- 2 EDITORIAL
El Bloc per Benicarló trenca amb el Partit Popular i els deixa en minoria per la poca sintonia existent
- 3 EL TEMA
Els nacionalistes posen a disposició de l'alcalde els seus càrrecs i passen a l'oposició
- 4 CULTURA
Al mes de maig tornen els divendres literaris que organitza l'Associació Cultural Alambor
- 6 SENYORA GARCIA
Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada
- 7 SALVEM LA TOSSA
Aquesta entitat és l'elegida per representar a la Universitat la lluita a les comarques de Castelló per preservar el medi ambient
- 8 MISCEL·LÀNIA
Cartes i col·laboracions
- 10 MEDI AMBIENT
El professor Bausà parla de la planta de RSU
- 15 ESPORTS
Els esportistes del CN Benicarló i el Club d'Atletisme Baix Maestrat demostren les seues qualitats

Ha sigut un poc més llarg que un part, però al Bloc li ha sigut un temps suficient per vore que es van equivocar triant al seu company de viatge. Sembla intuir-se dels motius que adueixen per justificar el trencament, que el Partit Popular se'ls ha passat pel forro, com se sol dir. El Bloc va suposar fa deu mesos innocentment que l'actitud del Partit Popular local canviaria al perdre la seua majoria i que amb el partit majoritari i que controlava totes les institucions seria factible governar i gestionar determinades àrees.

Uns mesos més tard i amb tots els aclaparadors resultats del 14 M, el Bloc ha dit que ja n'hi ha prou d'aquest blat. Desconeixem de moment en la decissió quina influència ha pogut tenir la pròpia militància, una militància que a hores d'ara està dividida i recelosa per l'actitud dels nous caps visibles de la formació nacionalista. El futur del Bloc passa ara per recuperar la unitat i des de l'oposició al Partit Popular -que és d'on no s'haguera d'haver mogut- treballar per consolidar un projecte que ha trontollat per la decissió de pactar amb el Partit Popular i que ha perdut pel camí -no sabem si definitivament- actius molt vàlids.

Al Bloc se li presenta pel camí una doble papereta, ja que a més ha de recuperar la coherència de la que en els darrers anys ha vingut fent gala i demostrar que pot arribar a governar i gestionar davant uns votants on, bona part, no va entendre un pacte antinatural amb els conservadors.

Tornant als motius del trencament, els nacionalistes enumeren greus arguments, com la incomunicació a la que s'han vist sotmesos, la manca de confiança, irregularitats urbanístiques o la existència d'empreses treballant sense llicència d'apertura, entre d'altres. El Bloc va fer be advertint el passat 18 de febrer en un document al PP d'aquelles matèries on no s'acomplia el pacte amb el que van arribar amb els populars. Segurament, en l'última reunió dels dos grups que estaven al Govern, l'alcalde Jaime Mundo va fer el que sempre ha fet, va repetir per darrera vegada el que és el seu programa de govern: amagar el cap sota l'ala.

La majoria social d'esquerres de Benicarló demana, ara, dotar a la població d'estabilitat i del projecte coherent que no ha existit en els darrers vuit anys. Encara que tenim dos idubtes, que pensarà el PSOE i quina credibilitat li queda al BLOC.

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: No una carxofa, però sí un grapat de cardets, que també són bons per a l'olla, per al senyor Flos. Ja ha arreglat el jardinet del passeig de l'estació. Les carxofes es guanyen per mèrits propis no després d'una panissola. Però al menys ens fa cas.

PANISSOLA Per al senyor alcalde, Jaime Mundo, per incompetent i inepte. Portem un munt d'anys amb el xiquets amuntegats a les escoles i encara no se sap on s'ha de construir la nova escola. Passarà a la història com l'alcalde de l'esquena ampla i amb un problema, els digestius.

Crònica d'un divorci anunciat

No volem ser còmplices d'una mala gestió del PP dintre de l'ajuntament de Benicarló" argumentava dimecres el portaveu del Bloc per Benicarló, José Luís Guzmán, anunciant el final de l'acord de governabilitat que es va signar el 2 de juliol de 2003 entre els nacionalistes i el Partit Popular.

Era la ratificació d'un divorci anunciat des del mateix moment del seu enllaç i es que si la boda havia provocat diverses discrepàncies al si del Bloc, en el cas del PP va provocar tot un vertader terratrèmol en la seua militància.

Segons Guzmán, l'acord entre ambdues parts estava basat en la confiança cap a les persones que en el seu moment van dur les negociacions en aquest cas, Jaime Mundo i Marcelino Domingo així com en la intenció de canviar l'antiga forma de governar la ciutat. Una esperança que, asseguren, mai s'ha complert ja que no dubten a afirmar que la forma de governar el PP en els últims 10 mesos ha seguit sent com si tinguessin la majoria absoluta. "Volem gestionar i hem demostrat que ho podem fer molt bé, però hem topat amb la incapacitat de gestió del PP provocada per la seva deixadesa" explicava. A més, criticava el portaveu nacionalista la falta d'informació a pesar de les explicacions demanades en moltes ocasions sobre "qüestions necessàries i d'urgent solució",

El BLOC per Benicarló en la roda de premsa del trencament

havent d'assabentar-se dels diversos temes per altres vies. En aquest sentit, lamentaven que s'haguessin assabentat de més coses per les escales que en reunions formals com ha estat el cas de gestions realitzades per Ajuntament on ha hagut de ser la Junta de Portaveus, el mitja a través del qual han estat informats "com un altre partit de l'oposició" i no prèviament.

Entre els diversos aspectes que han provocat l'actual conjuntura destaquen situacions com el que fins el passat 6 d'abril diversos establiments del centre comercial encara no posseïren la corresponent llicència, un problema que s'ha solucionat "per decret i amb moltes presses perquè sinó el Bingo no podia inaugurar-se". De la mateixa manera, critiquen la proliferació d'edificacions il·legals en tot el terme a canvi del pagament de les sancions correspo-

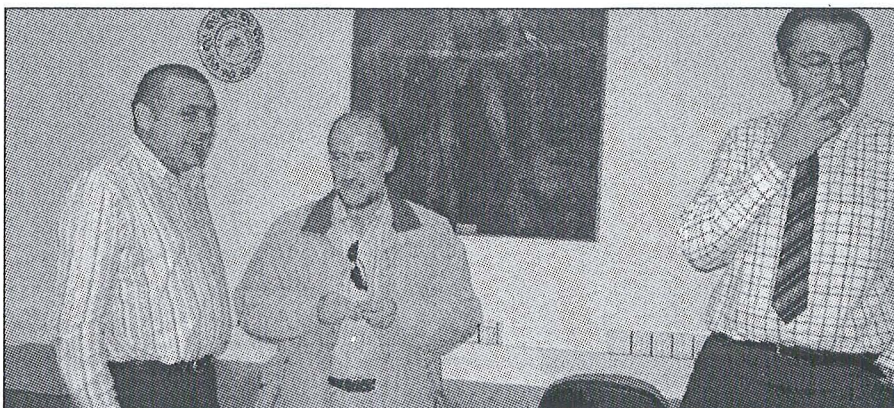
nents.

A més a més, explicava Guzmán que actualment desconeixen la situació de temes referents a la Partida Povet, Sanadorlí o el litoral nord perquè les que començaren sent reunions a tres parts ja són bilaterals. Una desinformació que també s'ha produït en temes com l'inici de les obres de desviament de les aigües pluvials a la Platja del Morrongo, la seu permanent de l'escola de vela, la neteja dels terrenys privats, els oferiments de venda de pisos o de projectes en terrenys municipals, les actuacions de l'ajuntament sobre els habitatges de protecció oficial a la Partida Povet, l'informe de tancament de la platja el Morrongo o les reunions amb el SEPIVA sobre el polígon, entre d'altres.

Asseguren sentir-se enganyats per tot això i per les promeses incomplides. En aquest sentit, no dubten a afirmar que "el descontentament no és nou", no obstant això, la responsabilitat els va dur a aprovar el nou pressupost "amb l'objectiu de no paraitzar el funcionament de l'ajuntament".

D'altra banda, afirmen que n'estan "farts de ser els roïns", ja que el PP els hi passa la pilota i tocantlos ser a ells els que hagen de dir als ciutadans que no poden fer algunes coses perquè no s'ajusten a la legalitat.

Consideren que s'han incomplert

... i el no pacte no trencat

acords de responsabilitat per part de l'alcalde, primer tinent d'ajuntament i el regidor adjunt d'ajuntament, figura aquesta última a la qual entenen que se li està pagant un sou d'alcalde quan exerceix d'encarregat d'obres, segons Guzmán. També critiquen la gran quantitat de temps que l'alcalde de la ciutat Jaime Mundo passa a València en el seu càrrec de diputat i no a Benicarló i la manca d'inversions que ha portat a Benicarló. També lamenten la falta d'actuacions per part de l'adjunt d'ajuntament, Francisco Flos, o la que consideren decebedora labor del primer tinent d'alcalde, Marcelino Domingo.

Davant aquesta situació, expliquen des del Bloc que els advertiments dels regidors d'aquesta formació es remunten a fa ja llarg temps. I que de fet, "farts de no obtenir respostes" el passat 18 de febrer es va presentar un document al PP amb 22 apartats amb qüestions sobre urbanisme, circulació, falta de llicències d'activitat, il·legalitats urbanístiques o incompliments de contractes entre uns altres. Un document del que a dia

d'avui, segons assegurava Guzmán, encara no s'ha obtingut cap resposta per part del Grup Municipal del Partit Popular, havent fins i tot regidors que desconeixen el contingut de l'informe. Des del Bloc, s'assegura que entre els populars no existeix un projecte de futur global i critiquen que ningú es pronunciï sobre temes com les promeses del director general de Patrimoni o les reunions amb el SEPIVA així com la cinquena fase del polígon industrial.

Així doncs, consideren que aquestes són proves irrefutables d'una ineficàcia en la gestió i una deixadesa que es plasmen també en la falta d'informació en la tramitació i aprovació d'expedients. Per això els regidors del Bloc van presentar dimecres mateix la seva renúncia a les delegacions i tinences d'ajuntament assumits el 1 de juliol del 2003.

Reunions sense Mundo

Els regidors del Bloc lamentaven dimecres que a la darrera reunió mantinguda amb el Partit Popular

els interlocutors foren només Francisco Pac i Marcelino Domingo amb la destacada absència de l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo, insinuant l'escassa importància o interès que suscita el tema per a ell. Unes crítiques que, no obstant això, no s'entenen tenint en compte que segons ha pogut saber la Veu de Benicarló van ser els mateixos edils del Bloc els que en els primers dies van demanar que Mundo no participés en les trobades per no ser digne de la seva confiança.

Noves opcions de futur

La possibilitat de ruptura entre Bloc i PP ha obert noves opcions de govern en el consistori benicarló. Així doncs, al llarg dels últims dies s'ha evidenciat un clar acostament entre PSOE i Bloc, quan les relacions entre els líders d'ambdues formacions havien quedat visiblement deteriorades després de l'anunci de pacte amb els de Jaime Mundo.

Tornen els divendres literaris d'Alambor

TEXT: noemi Oms

L'Associació Cultural Alambor va presentar dilluns la segona edició dels divendres literaris. El cicle es repeteix després de la gran acollida que va tindre en una primera etapa ara fa uns mesos.

Aquestes vetllades se reemprendran el proper 7 de maig sota el títol de 20 anys de radio en català. Així, Daniel Casals presentarà el volum: *El català en antena una anàlisi del procés d'estandarització del model del català orals als mitjans de comunicació* arran de la creació de

Un instant de la presentació de les conferències

Catalunya Ràdio. El volum està basat en la tesi efectuada per ell mateix. La novel·la històrica a les nostres comarques serà el títol de la conferència que tindrà lloc el

dia 14 de maig. En aquesta ocasió se presentarà la Creu de Cabrera de Joan Andrés Sorribes. Un llibre on l'acció se centra en Vistabella però on determinades escenes tenen lloc a Benicarló. Però sens dubte la xerrada que més expectació rebrà serà la de presentació dels Secrets del futbol de Pitxi Alonso i Pere Escobar.

El cicle de conferències es clourà amb la xerrada El món rural en la literatura, on Vicent Pitarch presentarà Els Valencians de secà. Amb aquest tipus de xerrades es pretén crear un fil conductor entre els llibres i el públic trobant temes d'interès variats i enriquidors.

XVII Festa per la Llengua

TEXT: cpatalan

El passat diumenge 25 d'abril a Onda va tindre lloc la 17a Festa per la Llengua organitzada pels Col·lectius per la Llengua i la Cultura de Castelló. Els actes d'aquesta festa van començar el dijous 15 d'abril i van concloure diumenge 25 amb els tallers preparats per les escoles de tota la província així com actuacions, jocs, degustacions, etc.

També aquest dia va tindre lloc el lliurament del 6è premi Sambori on Ximo Bueno i Alonso del CP Mestre Francesc Catalán de Benicarló va guanyar el primer premi de la categoria corresponent al tercer cicle d'Educació Primària i Margarida Bueno i

Alonso del CP Mestre Francesc Catalán de Benicarló va guanyar el segon premi de la categoria corresponent al segon cicle d'Educació Primària. La cloenda

d'aquesta festa va ser a les 16:00 hores amb l'espectacle "La Banda del Drac" a càrrec de Produccions Scura.

Pau Anglés director de la Banda Federal 2004

Pau Anglés Galindo, compositor i director de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló dirigirà enguany a la Banda de la federació d'Associacions Musicals del País Valencià. La proposta del Comité Provincial serà ratificada pròximament pel Comité Federal, que designarà amés dos representants, un per València i un altre per Alacant i que junt a Pau Anglés seran els encarregats de dirigir aquesta prestigiosa agrupació al llarg de present temporada en els diversos concerts programats dins i fora de l'autonomia.

Aquesta agrupació està formada per músics amb un nivell musical contrastat triats entre les agrupacions de totes les comarques valencianes i que representa a la Federació en cadascun dels concerts que des de fa tres anys es venen realitzant.

Així mateix Pau Anglés ha rebut l'encàrrec de compondre una obra per a la gira de concerts, seguint la línia d'altres prestigiosos directors que, éssent també compositors de gran reconeixement han inclòs en el repertori d'aquesta agrupació obres pròpies, difoses amés amb els enregistraments en CD que anualment s'edita amb els concerts de la Banda federal.

Aquesta obra, composta per una banda de més

de 100 músics, estarà escrita -segons el seu autor- amb un llenguatge contemporani, amb aportació dels recursos tímbrics, tècnics i expressius propis d'aquest llenguatge i sense renunciar a una expressivitat d'acord amb la tècnica i agrupació a la que va dirigir.

Així mateix la FSMCV va presentar el passat 14 d'abril els nominats als Premis Auterpe 2004 al llarg d'un acte celebrat al Palau Forcalló de València amb la presència de la secretaria autonòmica de Cultura, Consol Císcar i la directora de l'Institut Valencià de la Música, Immaculada Tomás.

En aquests premis enguany per primera vegada s'ha incorporat per primera vegada el Premi a la Música Festera i, entre els nominats apareix Als Creuats de Peníscola, composta per Pau Anglés l'any 2003 i editada per Omnes Bands. Els altres compositors nominats José R. Pascual Vilaplana, Rafael Mullor Grau, Juan E. Canet Cotoí i Ramon García Soler son, segurament, els compositors més consagrats en aquest gènere, pel que la nominació de Pau Anglés cal valorar-la en la seua justa mesura.

Associació Musical Ciutat de Benicarló

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 430

Veig que tomen amb fruïció sobre un clàssic de la casa: els coliformes. La veritat és que cada vegada els surt millor, vaja, fins i tot gosaria dir que ho borden; queda ben palés amb la qualitat de les imatges, la fina ironia dels peus de foto, l'impacte de les instantànies i l'encert dels comentaris. Enhorabona. Un parell de plogudes més i la seua revista es podrà doctorar *cum laude* en fecals, pestilències, evacuacions i escatologia en general. Avant amb les atxes.

He de confessar-li però, senyora Garcia meua, que el número que més m'ha interessat de la darrera **Veu** ha estat l'entrevista amb el nostre Enric Escuder, que a manera de pòster desplegable publiquen en les pàgines centrals. Quin estimulant massatge li practica el seu cap de redacció Maura. Al líder socialista se'l nota relaxat i desimbolt parlant dels dos temes amb què se sent més de gust: la política i les falles. És més, li confesso que m'he emocionat quan en una de les respostes ho barreja tot en un totum revolutum. Escuder parla de tot allò eteri i tangible; esperits senzills com el meu no arribem a copsar massa bé què signifiquen expressions tan inabastables com "vertebració de la societat" o (oh!) "ara els partits estan al servei del món" (sic). També, no cal dir-ho, el bigotut regidor de l'oposició furga amb ganes en les nafres sagnants dels partits que fins ara han estat "governabilitzant" (s'ha de dir així ?) el nostre ajuntament. Hauria d'aclarir-nos què significa que "des del punt de vista polític el Bloc està condemnat a desaparèixer"; és que, em pregunto, un partit pot desaparèixer políticament i esdevindre, per exemple, una societat gastronòmica o un club de petanca ? Que s'explique el senyor Escuder, que s'explique millor, home. A una de les preguntes es queda l'entrevistat a mitges i l'entrevistador hi insisteix: què ha passat amb la relació amb el PSOE de Burguillo i Garcia Escribano? Si la resta de respostes que dóna Escuder tenen el nivell de sinceritat d'aquesta, tota l'entrevista està absolutament desproveïda de credibilitat; tan fàcil com haguera estat dir el que tot el món sap, que abans de les eleccions van trencar palletes i que segur que el candidat a l'alcaldia no haguera estat el mateix amb aquests dos exregidors a la llista.

Veig amb il·lusió el retorn del nostre *caminante* oficial. Escolte'm, senyora, no li podria dir a Tonyo que tornara a passejar-nos pel món? No cal que ens duga a Sant Jaume ni per paratges tan exòtics, n'hi hauria prou que ens drescriguera amb la seua perícia habitual rutes més properes. Jo mateix difícilment conec quatre camins del terme i em faria molt de goig que un home que es fixa en tot cada setmana m'oferira la possibilitat de conèixer una mica millor el nostre entorn. Mire, si jo me'n vaig caminant d'ací a la Basseta, és un dir, sóc incapaç de

veure cap les coses en què segur que para compte Fibla. Insistisca, senyora, insistisca.

El nostre Robes s'afegeix a la moda recentment encetada pel senyor Bono de solucionar les coses a base de testosterona. Escolte'm, escolte'm, aquest home està excessiu. Això de posar els ous (sic també) damunt la taula em sembla d'una impudícia elevada, un acte certament indecorós i de veritable perill per a la integritat física de l'exhibicionista si l'acompanya algú mínimament armat. Tots hem sentit aquella vella dita segons la qual "la força es caga amb la raó", però els polítics no han de fer mai les coses per imposició, que això ja ho va fer un senyor que ens deia "*españoles todos*" una bona temporadeta. En els temps de ZP s'imposa el tarannà dialogant i les bones maneres. Ai Robes, Robes... Me n'alegro però que cada vegada s'ho agafe amb més sentit de l'humor, si n'haguera de fer cas de tot el que fan els nostres governants no guanyaria per a til·les.

Tolito, tan lúcid com sempre, manifesta la seua conformitat amb l'ajuntament de Barcelona per haver declarat la ciutat comtal contrària a les *corrides* de toros. Mire que ho sento, senyora Garcia, però m'agraden els bous de plaça. Sé que racionalment no hi ha cap argument que justifique aquesta macabra afició, però no puc fer-hi més. M'agraden els bous, sí. I no cauré en la temptació de demanar deslligos com que, per exemple, es declare Benicarló ciutat contrària a la pesca esportiva o a la caça amb escopeta; vostè sap si vaig patir una vegada que vaig vore com li desenganxaven un ham a un pobre burro i després el van tirar dins una cistelleta fins que es va ofegar ! No té res a vore una cosa amb l'altra, ja ho sé, però m'agraden els bous... I sé que aquesta confessió em farà perdre la poca credibilitat que encara puga tindre per a algú aquesta epístola setmanal...

Em quedo, com sempre, a mitges. M'ho he llegit tot amb deler, Pere Bausà, el Samaruc, el Mussol, la carta del senyor Llorach, el còmic de Burriel, el llibre de San Abdón, els comentaris dels tafaners. Però la cosa no dóna per a més.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA. Algunes coses. La informació esportiva ha de quedar reduïda als barroers comentaris dels del futbol ? Això no pot ser. No es diu res del partit del Povei, ni de la Ronda Ciclista al Maestrasgo, ni de bàsquet, ni de res de res. Qui és el cap de la secció d'esports ? Face'l fora per incompetent, senyora Garcia.

Tampoc no hi apareix ni la més lacònica ressenya de l'obra de teatre que van representar els del Teatre de Guardia, ni la informació sobre els actes del Dia del llibre, ni res de res... Qui és el cap de la secció de cultura? Face'l fora per incompetent, senyora Garcia.

Eleccions a la Web

La web de l'Ajuntament de Benicarló incorpora una nova secció dedicada a les Eleccions al Parlament Europeu que se celebraran el proper 13 de juny de 2004.

Des d'aquesta secció els electors poden consultar a quina mesa electoral els correspon exercir el dret al vot mitjançant el senzill procediment d'introduir el NIF i la data de naixement. També s'ofereix la ubicació dels catorze col·legis electorals amb que

compta Benicarló amb indicació expressa d'aquells que han canviat de lloc.

Per agilitar el procés d'elaboració de les llistes de composició de les meses, l'Ajuntament de Benicarló ha desenvolupat una aplicació informàtica que li permet obtenir la composició de totes les meses en pocs segons. Per garantir la transparència, el procediment de sorteig es pot reproduir completament de forma manual. Com a novetat, a la web s'ha publicat el procediment que es fa

servir per determinar la composició de les meses electorals mitjançant sorteig públic. El resultat del sorteig, com en l'anterior convocatòria, es publicarà també a la web municipal.

També, com ve sent habitual, des de la web de l'Ajuntament s'oferiran els resultats de l'escrutini de les meses electorals locals.

<http://www.ajuntamentdebenicarlo.org/ele/pele-2004e.php3>

Salvem La Tossa a València

TEXT: salvemlatossa

L'Associació Salvem La Tossa ha sigut convidada a representar la província de Castelló com a col·lectiu que defensa el patrimoni, i pel paper que juga en la preservació d'una identitat social que es veu amenaçada pel procés uniformitzador del model de desenvolupament dirigit únicament des d'òptiques econòmiques i que amb tanta força s'està estenent pel nostre territori.

La mostra pretén, com a fi darrer, activar una consciència de protecció del patrimoni cultural a través de la reflexió sobre el desenvolupament i l'evolució del patrimoni en els darrers segles, sobre la seua conservació i sobre el seu estat actual. Fer conèixer l'interés que aquest concepte, patrimoni, ha suscitat en gran part de la societat és un altre dels objectius d'aquest projecte expositiu.

L'interés que desvetla el patrimoni entre la ciutadania és creixent. Així ho demostren els múltiples moviments socials que han sorgit en els darrers anys, l'objectiu dels quals era, i és, la defensa del patrimoni davant d'amenaques de diversa mena.

En l'exposició el concepte de patrimoni s'observa com una evolució des de la noció tradicional, aquella que només considerava els béns artístics i monumentals del passat, fins al concepte d'avui dia, que comprèn des de les manifestacions culturals intangibles fins a les manifestacions contemporànies de la cultu-

ra.

La mostra, dividida en quatre àmbits temàtics, tracta el concepte de patrimoni i la seua evolució amb un enfocament didàctic que es recolza en l'impacte visual de la imatge exposada: el patrimoni cultural a través d'exemples de patrimoni etnològic, natural i urbà; les amenaces que l'empenyen a la situació d'espècie en perill d'extinció; l'acció dels moviments cívics per la salvaguarda del patrimoni cultural; i per últim, a tall de conclusió, es proposa una visió global en format audiovisual.

L'àmbit major de l'exposició és el destinat als moviments cívics per la salvaguarda del patrimoni, el seu origen i les seues accions en la defensa de la identitat. La consciència que han adquirit els ciutadans sobre valor que posseeix un element patrimonial és símptoma d'un poble més culte i més civilitzat. Per això, presenten els moviments que, a més de ser cívics, són socials i ens ensenyen a mirar amb els ulls del coneixement, perquè conèixer és respectar.

Una interessant treball, aquesta exposició en la qual l'associació se sent orgullosa de participar, capaç d'apropar el patrimoni al ciutadà, de despertar la sensibilitat del públic vers els valors socials que li són propis, i que mostra les vies de participació i acció per a protegir-lo.

Associació Salvem La Tossa

Benicarló brut

No ens mereixem que ens netegin Benicarló? Des de fa bastant temps (curiosament des que governa el PP) hem pogut comprovar com la situació de neteja de la nostra ciutat i dels camins rurals en particular, no només ha sofert un notable deterior, sinó que és pràcticament nul·la. Els camins rurals del poble no deuen existir per a l'equip de govern d'aquest Ajuntament, que haurà pensat que el diners que es puga gastar en la seua neteja i manteniment és més adequat per a altres menesters, quan en realitat a través d'aquests camins rurals es desenvolupa gran part de la economia de la nostra estimada ciutat (que segueix estant molt bruta). I no només els nostres camins rurals, qualsevol veí de la nostra ciutat pot comprovar com dia a dia durant els últims anys la neteja brilla per la seua absència

en qualsevol dels nostres carrers. A què espera l'equip de Govern del Partit Popular per a posar solucions a aquest assumpte?, Tal vegada projecta regalar a cada veí una escombra per a que netege el seu portal?, O que cada agricultor netege el seu camí i després li cobren a l'abocador per llençar les escombraries? Srs del Govern Municipal, opinem que ja ha arribat l'hora que en comptes de fer ostentació del seu càrrec, facen el seu treball en benefici de la comunitat, que és la que paga els seus impostos (i els seus salaris) entre els quals està la recollida d'escombraries. Al cap i a la fi vostès van ser elegits per a millorar el nivell de vida dels nostres ciutadans i de la nostra ciutat.

EXECUTIVA LOCAL PSPV

Un any més a Sant Gregori

Tot i que el nucli de les activitats del Projecte Amigó es troba a Castelló de la Plana, Benicarló s'ha sentit sempre molt implicat amb el Projecte Amigó. Cal tenir en compte que, entre el 2001 i el 2003, 26 joves de la Diòcesi de Tortosa han estat atesos en el Projecte; entre ells, set joves de Benicarló amb problemes de drogues. Per tant, no és una associació entre tantes que podem admirar de lluny per la seua tasca solidària i humana, sinó que realment ha exercit un treball positiu i concret amb diverses famílies del nostre poble.

Per tot això, el grup de Pares i Voluntaris de Càritas en Benicarló que treballen amb el Projecte Amigó, sol·liciten un any més que la ciutadania col·labore. I ho pot fer de tres formes. En primer lloc, participant com a voluntaris en els diferents torns de la parada de Sant Gregori (els interessats poden trucar a Càritas al 964 470 878 al més prompte possible). En segon lloc, aportant aliments que després es vendran a la parada (còcs salats i dolços, truites, llonganisses, llom, mandonguilles...); el menjar es pot dur el dissabte 8 de maig, d'11 a 13 hores del matí, al Casal de la Parròquia de Sant Pere.

I, finalment, també podem col·laborar anant el dia de Sant Gregori a fer-nos un bon entrepà a la parada del Projecte Amigó, al darrere de l'ermita.

Pensem que la droga és un problema que, tot i que no hi pensem, que creguem que mai ens pot afectar, existeix, i desballesta i trastorna la vida de molta gent i moltes famílies. Moltes de Benicarló. I el Projecte Amigó és una bona ajuda. Es mereixen que els donem un cop de mà.

Càritas Interparroquial de Benicarló

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ SU
BARBERÀ, PERE B
XAVIER BURRIEL, M
CARLES LLUCH,
LLUCH, JOSEP V. T
SEGARRA
Fotografies
i JOAN C

Carta

Senyora directora de la Veu de Benicarló:

Soc un pacient lector de la Veu i vaig llegir l'altre dia el que ens contava sobre la costa nord de Benicarló. Anirem a veure-ho, vaig pensar. Jo i els quasi cent quilos, amb la nova càmera digital que m'he comprat, i la xiqueta, el diumenge que feia un dia preciós, ens n'anem a veure les maleses que ha fet la mar. Li ho he de dir, l'únic esport que faig és el futbol de sofà.. Ja em veu a mi, amb les quasi 10 arroves, per aquells pedregar vora mar. Quan aplego a on ja no es pot seguir a peu, veig a una dona prenent el sol. Li dic bon dia. Encara ara espero la resposta a la salutació. Tiro per allí quatre fots amb la nova màquina de retratar mentre la xiqueta anava temptant a la mar.

"Mira que et banyaràs" li vaig dir. Al cap d'una estona, torno: "Mira que cauràs". No ho havia acabat de dir, la xiqueta estava a l'aigua. Xopeta! Ja em veu a mi a traure-la i consolar-la. Sort que feia bon dia amb un sol esplèndid. Decideixo tornar cap a casa de seguida. Per no recular per les pedres intento accedir al camí que va de la Mar Xica a Surrach per unes escaletes que hi ha. Només aplego dalt torna a baixar: un senyal de prohibit el pas! Vaig a unes altres escaletes. Veig que al final hi ha una porta que m'impedeix l'accés al camí. Recula i pel pedregar i torna a la Mar Xica. Estava desfet. La xiqueta banyada i els meus peus fets un poema. A més s'ha fet tard. Aplego a casa i ja es pot imaginar a la meua dona. Per una banda li porto a la xiqueta xopa i per l'altra la paella passada.

Però no acaben així les meus desgràcies, no, per la vesprada la dona se'n va a missa i jo em quedo a veure el partit del Barça. No em quedo adormit, estava baldat, i em perd els dos gols de la victòria! I a què ve tota aquesta trista història? Pel que he pogut veure, per aquella zona, ni llei de costes ni històries. Tot privat i tancat. Ara em pregunto: Això és una prioritat del poble? Hem de pagar entre tots unes platges privades? Hem de protegir entre tots la temeritat de construir a vint metres de la mar en terrenys de conglomerats no compactats? Per altra part, no vull entrar en qüestió de permisos, legalitats i informes geològics i mediambientals.

JMLQ

Noemí Oms

Pescadors troben un cadàver

Dos pescadors van trobar dimecres al matí mentre pescaven el cos d'una persona. L'embarcació on només hi viatjaven dos tripulants navegava a 4 milles de la costa quan els pescadors es van percatar que un cos estava surant a la deriva i més tard van col·lidir amb ell. Davant la troballa, els mariners van decidir avisar Salvament marítim, que va venir des de Sant Carles de la Ràpita, fent-se amb el cadaver fins la costa. Un cop allí va ser la policia judicial la que se va encarregar de l'alçament del cadaver.

Segons explicaven els testimonis, no es coneixia la identitat del mort i era fins i tot difícil atribuir un sexe al cadaver donat que no tenia cap i que el cos estava en avançat estat de descomposició. Tot i així les sospites apunten a que es tracta d'un home a causa de la seua indumentària i es que l'única peça de roba que portava era un banyador blau. El cadaver va ser així traslladat a Castelló per tal de practicar-li l'autopsia i les respectives proves d'ADN.

ESTELLER IMPORT
Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

SEAT

SANNA ANGLÉS, JOSEP
AUSÀ, VICENT BORRÀS,
NOEMÍ OMS, EL MUSSOL,
RAMON PARÍS, OLGA
AUS, TOLITO, GREGORIO
I EL SAMARUC
/ LLUISA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Els residus urbans, ara a les Basses? (2)

Recentment s'ha constituït a Càlig la Plataforma contra l'abocador de les Basses (PAB). El canvi d'ubicació de la planta de tractament de residus urbans i de l'abocador annex -decidit pel Consorci del Pla Zonal I- des de la partida dels Clots a la de les Basses, ha provocat la repulsa de la majoria de la població de Càlig. La PAB sorgeix com a conseqüència d'aquests esdeveniments.

L'acord del Consorci es prengué el 23 de març passat amb l'únic vot en contra de l'alcalde de Càlig. Amb anterioritat, el primer edil calijó ja es mostrava resignat a la nova ubicació i el seu vot fou, bàsicament, la forma de protestar per la decisió. L'Associació Cultural Crema Catalana convocà el 2 d'abril una reunió informativa "davant la passivitat de l'Ajuntament". No acceptaren la invitació ni el president del Consorci, ni l'alcalde de Cervera. Si estigueren a la reunió Manuel Vicent, regidor de Càlig i diputat provincial, Juan Lores, regidor de Medi Ambient de Benicarló, i el que signa aquest article, a més d'uns dos-cents o tres-cents veïns i gent d'altres pobles. En Manuel Vicent aportà un vídeo de l'empresa promotora Ecodeco que mostrava el sistema tecnològic -bioestabilització- proposat; expressà també la manca d'informació que tenia l'ajuntament de Càlig sobre el projecte. El regidor benicarló no volgué definir-se sobre la idoneïtat de la nova ubicació però, cal recordar el vot negatiu del Bloc a la proposta socialista d'anul·lació i convocatòria d'un nou concurs de licitació de la planta i abocador feta al ple municipal. El senyor Lores assenyala la importància dels ciutadans en la recollida selectiva i afirmà que era l'abocador d'unes 6,6 hectàrees d'extensió i no la planta de tractament el que, realment, feia nosa. Proposà com a solució alternativa la incineració dels residus bioestabilitzats a una cimentera (valorització) i el reciclatge de les cendres produïdes. Nosaltres vam assenyalar la perillositat de les cendres d'incineració i la manca d'importància que es donava en el projecte a la minimització de la producció de residus o a la recollida selectiva de residus orgànics per l'elaboració de compost de qualitat.

Les intervencions dels assistents foren molt acalorades i el refús a la nova ubicació total. Cervera rebrà com a compensacions per la instal·lació de la planta i l'abocador al seu terme, uns 120 mil euros anuals, un centre mediambiental i l'exempció de la taxa de residus; Càlig, en principi, no en rebrà cap. Als Clots, l'abocador estaria a 2 km de Cervera i a 3 km de Càlig en línia recta. a les Basses a uns 5 km de Cervera i uns 3 de Càlig. La majoria de finques afectades a les Basses són de calijons. Gràcies a l'aigua del pou de les Planetes i al degoteig, s'han fet gran nombre de transformacions dels cultius de secà tradicionals a cítrics per aquella zona. De fet, Càlig ja té un cert prestigi

com a poble productor de taronges. Molts agricultors expressaren les seves pors perquè, en un futur, hi haguesin filtracions de lixiviats de l'abocador i poguéssim malmetre les aigües del pou de les Planetes, com ja va passar una vegada -segons un dels assistents- a un pou de la Fossa del Pastor. Per aquests arguments, certa part dels assistents tenien la idea que Cervera s'havia desempallegat del problema i li l'havia passat a Càlig. Malauradament, per moments, s'imposava la confrontació entre els dos pobles.

Afortunadament, un altre grup d'assistents -sobretot gent jove- enfocà el problema des d'una altra òptica: calia esbrinar els possibles impactes de la planta i de l'abocador, i si aquest era el millor sistema tecnològic per l'eliminació dels residus urbans. A l'acabament de la reunió, es va constituir un grup de treball, embrió de l'actual PAB.

Es barallaren diversos noms per l'associació, primer "Per un abocador digne" i finalment el de Plataforma contra l'Abocador de les Basses. S'han reunit, fins ara, una vegada amb el consistori calijó i "sembla" que no van rebre tot el suport que esperaven. A veure si tot el refús que presentarà l'ajuntament de Càlig al projecte serà el vot en contra del seu alcalde!

No ens pareix gens adequat plantejar-ho exclusivament des del punt de vista de la ubicació, dolenta si està prop del meu poble i bona si n'està lluny. Així no es rebrà el recolzament dels ciutadans d'altres pobles i, a més a més, es pot generar una greu rancúnia entre cerverins i calijons.

Distingim dos punts de discrepància importants, el procés de determinació del lloc més idoni i el sistema tecnològic d'eliminació dels residus emprat. El pla Zonal I marcà una sèrie de criteris tècnics i proposà un conjunt d'emplaçaments. Les diverses empreses privades havien d'escollir entre aquests llocs. Però, finalment, imperaren els criteris polítics; calia superar l'oposició del poble de Cervera als Clots i es trià un altre lloc que no figurava entre els proposats pel Pla Zonal.

La participació dels ciutadans en l'elaboració i aplicació del Pla Zonal ha sigut quasi nul·la, i així ha anat la cosa. La gestió i eliminació dels residus ens afecta a tothom, no tant sols als calijons o als cerverins, i la participació ciutadana s'hauria d'haver fomentat des del primer moment; seria un requisit imprescindible si el Conveni d'Aarhus estigués en vigor. Ara, cal que la política en majúscules, entesa com el procediment trobar solucions satisfactòries, s'impose

Cal anar més enllà del simple refús o confrontació fent propostes en positiu. La gent de l'Ebre ens marca la pauta, del NO al transvasament, passaren al Per una Nova Cultura de l'Aigua. Ací podem passar del "NO a l'Abocador" a "Per una Residu Mínim".

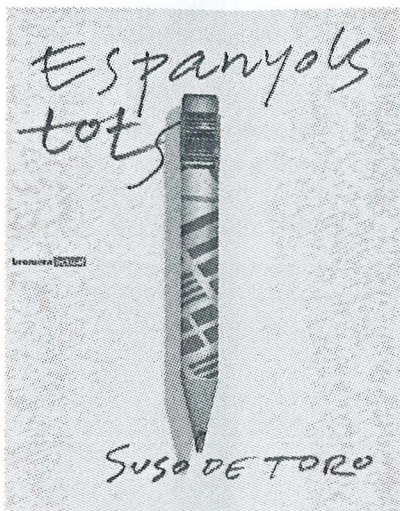
Pere Bausà

Una Espanya més habitable

SUSO DE TORO.
Espanyols tots. Alzira.
Edicions Bromera.
2004. 176 pàgines. 12'90 euros.

Suso de Toro va nàixer a Santiago de Compostel·la l'any 1956, és un dels escriptors gallecs més destacats de l'actualitat, guionista per a la televisió i col·laborador habitual de premsa i ràdio, ha publicat més de vint llibres de narrativa, teatre i assaig. Amb *Espanyols tots*, enceta una nova col·lecció d'Edicions Bromera, Bromera Actual, i és que el llibre està ben lligat a l'actualitat i presenta un recull d'articles periodístics provocats com a reacció a la concepció d'Espanya, que s'ha desenvolupat sobretot en el darrer quadrienni de José Mª Aznar, on s'ha qualificat d'antiespanyola qualsevol idea d'Espanya dissident del pensament de l'anterior president del govern espanyol.

El propòsit del llibre es presenta sobretot en l'article titulat "El combat cívic sobre el paper", on diu que el seu propòsit "és una cosa semblant a un pamflel" i el que hi ha en aquests textos és fer l'exposició de la seua idea d'Espanya, diferent a la que és avui dominant, però tant vàlida com qualsevol altra, ja que ens diu l'autor gallec: "Espanyols som tots, inclosos aquells que, amb tot el dret, volen deixar de ser-ho", i per tant tots tenen dret a opinar com ha de ser l'estat en el qual

Portada del llibre de Suso del Toro

paguen els impostos.

Però si bé sovint es qualifica el govern d'Aznar, sense circumloquis, de continuador del franquisme, ací s'acaba el to pamfletari, i en el llibre predomina sobretot la reflexió. La manipulació de la història d'Espanya, segons l'escriptor, comença a la cort d'Alfons X i amb els cronistes d'Isabel de Castella, és continuada segles després per Menéndez y Pelayo, Menéndez Pidal i Ortega i Gasset, entre d'altres. El veritable rostre de l'Espanya eterna cal buscar-lo, diu, en l'obra veritablement viva de Larra, de Vall-Inclán, o en l'obra de Cervantes, també sovint manipulada.

El llibre reflexiona sobretot sobre el nacionalisme, i afirma que l'únic vàlid "és el que neix del consens i es manté per l'hegemonia social, pel convenciment", és molt interessant sobretot el capítol

dedicat al País Basc, on l'autor creu que hi ha molts aspectes "ombrívols" en la cultura nacionalista basca i que la idea de separació territorial li sembla una cosa arcaica, però si així ho decideixen els bascos, en nom de què se'ls ho ha d'impedir?, també crítica, però, els mitjans de comunicació que han alçat un mur comunicatiu hermètic i que només parlen del País Basc per parlar de terrorisme i fa que ignorem tot el demés. Aquesta darrera idea és una constant del pensament de Suso de Toro, la ignorància total de la producció cultural que hi ha a l'estat de tot allò que no es fa en castellà, ¿quants cantants o escriptors que canten o escriuen en gallec, basc o català tenen lloc a les televisions i ràdios estatals? És pregunta - i ens preguntem -.

Moltes idees més podem trobar en aquest llibre; l'infantilisme i la falta de responsabilitat cada vegada més estesos entre nosaltres, la reivindicació de figures com Pi i Margall o Isaiah Berlin, la pèrdua de la memòria històrica o la falta de referents morals en la societat espanyola.

Espanyols tots, és un glop d'aire fresc en l'ambient resclosit en què s'havia convertit la política espanyola aquests darrers quatre anys, un llibre contra el pensament únic i que propicia el debat sempre necessari per aprofundir en l'autèntica democràcia.

Josep Manuel San Abdón

Alambor
Benicarló
(1982-2004)

Associació Cultural Alambor

es complau a invitar-vos als cicle

Els divendres literaris 2004

7 de maig 20 h. **Vint anys de ràdio en català.**
Presentació d'**El català en antena** de **Daniel Casals**,
a càrrec de l'autor i de **Noemí Oms**

Notes musicals

TEXT: olgalluch

Dissabte passat, continuant amb el Cicle de Concerts de Primavera, els alumnes de saxofó dels Conservatoris de Benicarló i de Múrcia van oferir un concert de 4 hores de duració. Encara que el concert es va iniciar abans del previst, degut a la gran quantitat de participants i d'actuacions, es va allargar més del previst. Així, el concert de la Coral Kilix i de la Coral Ciutat de Reus es va iniciar només acabar el torn dels saxos.

Ambdós concerts anteriors van coincidir amb la conferència d'Isabel-Clara Simó a la sala de la Caixa Rural. Va ser un dia de presa de decisions.

Durant el cap de setmana passat també es va celebrar el Certamen provincial de Bandes de Música al Teatre Principal de Castelló, com és habitual en aquestes dates. Cal remarcar que la Banda de Música "Vila de Càlig" dirigida per Rafa Àvila va participar en la categoria de 3 a secció i va obtenir un 2 n premi per puntuació.

Segons la crítica especialitzada, la banda de Càlig- constituïda l'any 1997, fruit de la seua Escola de Música, oberta l'any 1995- malgrat la falta d'experiència en concursos, es va lluir en la seua interpretació, a nivell tècnic i musical, tant de l'obra obligada com de la lliure.

Enhorabona, Càlig.

Diumenge, la "Coral infantil Petiquillo", dirigida per Clara Ruiz i Sonia Ferrer, va oferir un concert a la Plaça de Sant Bartomeu. Van interpretar temes de Disney acompanyats de coreografia. Es pot dir que paral·lelament, va començar la representació de l'obra de teatre "Tirant i Carmesina", a la plaça Constitució a càrrec de la compan-

ya Visitants. El públic, encantat: van participar els menuts i van xalar els grans.

Diumenge 25 a les 19.30, Marisa Blanes oferí una interpretació magistral d'obres d'Enrique Granados a l'Auditori. Segurament, una de les actuacions estel·lars d'aquest Cicle de Primavera. Tot i això, l'assistència de públic fou mínima. Va ser un dia de presa de decisions: esports o cultura.

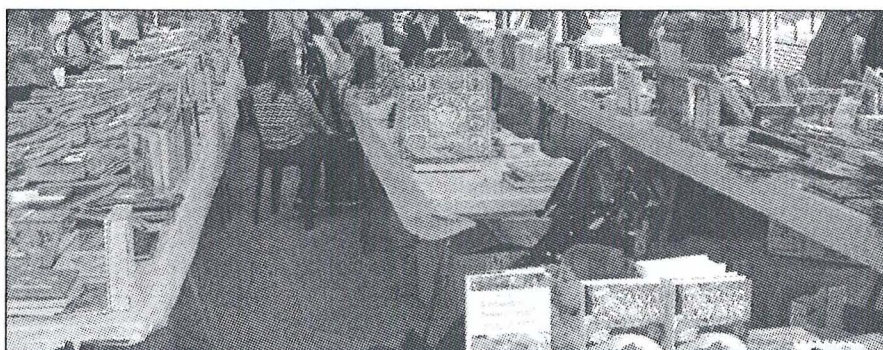
El proper dissabte 1 de maig, a les 12.00 h. al Centre Geriàtric, la banda de música Associació Musical "Ciutat de Benicarló" oferirà el tradicional concert per a la gent gran.

Diumenge 2 de maig, a les 12.00 h. al Palau de Congressos de Peníscola, la Banda de Música Associació Musical "ciutat de Benicarló" sota la direcció de Pablo Anglés interpretarà el següent repertori: "Al-Faaris" (marxa mora) de Pablo Anglés, "Mart" i Júpiter" de Gustav Holst, "la néta del manyà" (marxa cristiana) de J. R. Vilaplana, "Robin Hood" de Kamen i "La Iliada" de R. Smith.

Fira del llibre

TEXT: redacció

El passat diumenge es va tornar a celebrar la tradicional, Fira del Llibre. Les llibreries Benicart, Tere, Tere Center i Grèvol, van ser les encarregades de deixar-nos veure una mostra de les novetats, i d'altres no tan novetats, editorials que per a aquestes dates havien sortit al mercat. El Codi DaVinci, de Dan Brown, *Hombres de lluvia*, de Maruja Torres, *La sombra del viento*, de Carlos Ruiz Zafón, *El año que trafiqué con mujeres*, de Antonio Salas, i Espanyols tots, de Suso de Toro, i La meitat de l'Ànima de Carme Riera, junta-

ment amb els llibres infantils, van ser els més sol·licitats pel públic que és va passejar per la mostra. A més, també passaren polítics locals dels tres partits en l'ajuntament, i com anècdota, l'absència, segons van comentar els propis llibreters, del nou regidor de cultura, del BLOC, Guzman, que no es va deixar caure per la mostra, tot i passar pel costat de la mateixa. Segons els propis llibreters, tot i

l'esforç que suposa per la seua part, el preparar una bona quantitat de llibres per a que la mostra siga un bon exemple del món editorial del moment, va pagar la pena, per la gran quantitat de gent que va passar a veure-la. La qual cosa indicarà que aquesta Fira del Llibre està plenament consolidada i és un punt de referència per aquestes dates.

Trencament de no res

TEXT: el samaruc

El samaruc s'ho mira amb expectació. Després de deu mesos, el trencament, ha arribat. És un trencament extraordinari perquè, si hem de fer cas al Bloc per Benicarló, en el fons no s'ha trencat res.

Ha estat una escissió inesperada, no per no anunciada sinó per massa anunciada. Una ruptura pregonada als quatre vents, no sap, el samaruc, amb quines intencions, abans de confirmar-se. Tampoc coneix, encara, quines han sigut les raons, ni tan sols les oficials, que han dut al Bloc a abandonar l'aliança inexistente és clar que ha permès perpetuar l'incombustible alcalde popular en la cadira més gran de la casa de la Baronessa.

Així les coses, el terreny per a l'especulació està adobat. I el samaruc, aficionat a especular, s'ha afanyat a llevar-li la pols a la bola de vidre que reserva per a

les ocasions especials. Es concentra, i seriós li pregunta a l'artefacte cristal·lí, si el divorci amb el PP l'han presentat els regidors, o si, per contra, l'han forçat les bases del partit nacionalista. I la bola, impassible davant la curiositat del samaruc, no li contesta. Deu ser, torna a especular el

“ El samaruc vol saber si l'alcalde tornarà a oferir als socialistes participar en el govern, o si, fins i tot Benicarló tindrà un govern tripartit ”

samaruc, que no es capaç de vore el passat.

Canvia d'estratègia, el samaruc, i li pregunta sobre el futur. Vol

saber si el PP governarà amb minoria, i, si és així, si l'alcalde-diputat-a-corts acabarà de desenvolupar el do de la ubiqüitat per arribar a tot. Vol saber, si el Bloc emprendre un viatge de retorn a les carteres des de la dreta municipal de la mà del PSOE local. Vol saber, si el PSOE acceptaria una proposició de l'actual Bloc per evitar-li la pluri-ocupació a l'alcalde, o si exigiria una esporga prèvia en les files del Bloc. Vol saber, si l'alcalde tornarà a oferir als socialistes participar en el govern, o si, fins i tot (delira el samaruc), Benicarló tindrà un govern tripartit.

Impacient, el samaruc, es mira la bola esperant alguna resposta. Però no veu res. Es veu, rumia el samaruc, que tampoc pot mostrar el futur.

I així, ara, es concentra en el present. I com el present es efimer, el samaruc, es queda a l'expectativa.

El pacte existia

La formalització del trencament s'ha escenificat. El Bloc dóna per finalitzat el pacte de govern amb el Partit Popular i lògicament això confirma que el pacte existia perquè és impossible trencar allò que no existeix. Tot i els malabarismes polítics dels dirigents nacionalistes que llavors el negaren, que es declararen govern i oposició al mateix temps, aquesta ruptura descobreix aquelles mentides fruit de la mala consciència. Potser els guanyara l'ànsia de la possibilitat de governar o tal volta el sr. Mundo tinga ben merescuda la fama d'encantador de serps però

l'actual situació certifica que es va pactar i que, probablement, les enrevessades explicacions posteriors del Bloc vingueren del propi coneixement de l'antinaturalitat de la unió.

D'una altra banda, l'argument principal per a justificar la fi de la col.laboració ha sigut el continuisme en la política del Partit Popular i, segons ells, les conseqüències negatives que aquesta té per al poble. Així doncs, seguint una línia de coherència, la responsabilitat a la que tantes vegades han invocat els hauria de dur necessàriament a treure a la dreta del govern local

per a evitar que el mal continue. Malauradament això només passa per pactar amb l'altra força política.

Ens hem fartat d'escoltar que els socialistes no mereixien la confiança del Bloc i que amb ells no anaven enlloc. En canvi sí que van confiar en Mundo, Flos, Pac, Pepe Ximo i cia. als qui havien posat de volta i mitja durant la campanya electoral. Qui canviaria un meló sense obrir per un altre obert i cucat? Algú ho entén?

Tolito

De primera mà: Sant Mateu 0 - CDB 3

TEXT: rodolfo serrano

paco delcastillo

Li he buscat totes les explicacions possibles, i només n'he trobat una que puga justificar la meua presència física al camp on l'equip de l'autoanomenada "capital del maestrasgo" juga els seus partits a casa i que porta per nom "la arboleda". Com vostè ja sap, estimat lector, sóc un apassionat de totes les coses que la nostra ciutat temàtica ens ofereix. Com no podia ser d'una altra manera, els aires de la feria d'abril van penetrar dins el meu cos i la meua ànima de manera absolutament escandalosa, que es va manifestar en forma d'irreprimible desig de fino, pejiçaito frito, boquerone, gamba i de sentir i ballar sevillanas, Cantores de Híspalis, María del Monte, Junco i de Sevilla tiene un coló epesiá. Com sempre em passa, no sé què em passa que perdo el control i no domino la situació. Els volants, barrets de cordovès, faralaes, garlandes, buleries, fandangos de Cadis i Huelva, tarantos i lereles van organitzar un congrés dins el meu cervell que va fer època. No sabia si començava o acabava, si eren les set del matí o de la tarde quan, de sobte, vaig començar a sentir cantar jotes aragoneses. Un senyor que parlava en un castellà amb molt d'accent del poble em va donar la benvinguda a un carrer que celebraven no sé ben bé quina festa. Me'n vaig anar cap a casa amb el ferm propòsit de fer una bona migdiada per tal de no perdre detall de la retransmissió radiofònica del partit que va acabar guanyant el Barça, quan un mal amic em va amenaçar de la manera que seguidament li contaré. Es veu que el seu pare polític, també anomenat sogre, es va entestar que l'havia de portar a Sant Mateu, que el Benicarló es jugava molt i que no hi havia alternativa possible a la

seua proposta. Com que l'amic es va adonar que jo no estava per la feina, em va ensenyar un parell de fotos -el contingut de les quals no li explicaré- on apareixia jo en una situació que ben bé es podria qualificar de compromesa. Em vaig quedar sense arguments.

Abans de la primera parada -fins a quatre vegades vaig fer parar el cotxe davant la furibunda mirada del sogre cap al gendre-, em vaig fer un fart de riure en veure un personatge ensulfatant unes herbes a la vora de la carretera i que, a més a més, només portava com uniforme uns calçotets. Quina risa! El sogre en qüestió menyspreava els meus comentaris i la meua xalera des del seient del davant, que havia ocupat després de l'aferrissat esprint que vam disputar i que es va resoldre a la foto finish. Tot i les aturades tècniques ocorregudes entre Cervera i Sant Mateu per culpa de les maleïdes revoltes, encara ens va sobrar temps per tal d'agafar un bon aparcament i un no menys excel·lent lloc a la tribuna, cosa que vam rebutjar i ens en vam anar a torrar-nos al sol. En aquella posició i lloc inicial, vaig restar adormit tota la primera part que, segons em van dir després, havia estat molt avorrida. Quan em vaig despertar només veia gent del (nostre) poble. No sabia on estava! A penes hi havia santmatevans. Vaig reviscolar una mica quan Lionel Burriel va marcar el primer gol del partit en una magnífica jugada per la banda esquerra. Després Carlos Luengo va marcar el segon, encara que poc abans li n'havien anul·lat un de preciós. Vaig canviar la meua posició al camp en acostar-se'ns un senyor que es veu que volia tindre quatre raons amb un defensa del Sant Mateu i jo, com que sóc un home de pau, vaig optar per la fugida. Després Javier López va transformar en gol un penal claríssim que li havien fet a ell mateix i que va tancar el marcador.

Estic en condicions d'afirmar que

el Benicarló va fer una magnífica segona part i que a penes es van notar les baixes que presentava l'equip. Les ocasions es succeïen sense treva, i la golejada encara haguera pogut ser major.

A la sortida ens vam trobar al cotxe del meu amic, on son sogre agafava la maneta de la porta del davant amb gest de victòria i ja no vam parlar més perquè, només vam engegar, va començar el partit del segle a la ràdio. De baixada no hi va haver parades tècniques perquè no hi havia res més a treure, i ben d'hora vam arribar al poble. Allà on van voler, em van llançar i vaig emprendre el camí cap a casa. En arribar em van fer saber que havien donat part a la Guàrdia Civil de la meua desaparició, així que encara em va tocar anar a la seu local d'aital benemèrita institució a fi i efecte de llevar-los una mica de feina del damunt, cosa que no va agriir l'agent de guàrdia perquè just en el moment que jo feia la meua entrada a la casa caserna, Ronaldinho acabava de demostrar que la galàxia tornava a convertir-se en avenc.

Amb aquest resultat el Benicarló manté els quatre punts d'avantatge davant el San Pedro, que va guanyar per un a zero el Torreblanca. Teòricament els nostres ho tenen fàcil per pujar de categoria, ja que els dos partits a casa són contra equips teòricament molt inferiors. Sense anar més lluny, diumenge que ve es juga contra l'Almassora "B", que ocupa la darrera posició de la classificació. Tant si no tinc una comunió com si no la tinc, la setmana que ve ja li contaré alguna cosa al respecte, i si el CDB guanya i el San Pedro perd, ja s'ha acabat la lliga.

Final de la Intercomarcal de natació

TEXT: redacció

El passat dissabte dia 17, és va celebrar a la piscina municipal d'Amposta la cloenda de la 10a Lliga Intercomarcal de Natació. En aquesta ocasió, tots els nadadors, des dels d'escola fins els infantils, es trobaren per a passar una bona tarda fent proves de relleu, que encara que ja no puntuaven per a lligueta, van servir per fer una disputada jornada de natació.

Acabades les proves és va fer el lliurament de les copes als tres primers classificats de cada categoria, tant femenina com masculina, i les medalles i diplomes a tots els nadadors. Els tres clubs participants,

Els nadadors del Club Natació Benicarló participants a l'última intercomarcal

l'Amposta, el Vinaròs i el Benicarló van agrair, tant als nadadors com els pares, que hagen ajudat a fer

possible la realització d'aquesta lligueta, tot esperant trobar-se l'any que ve en la 11a. edició.

IV Torneig interclubs

El dissabte 21 d'abril es va celebrar a les pistes de Benicarló la gran festa de l'Atletisme amb la participació de més d'un centenar d'atletes, en els IV Torneig Interclubs de Promoció, amb la participació del C.A Els Sitges, Selecció Andorrana, C.E Vinaròs, el C.P Les Eres de Forcall i l'organitzador el Club Athletisme Baix Maestrat.

Per clubs destacar que el club organitzador de les proves, el Baix Maestrat, es va endur la victòria total i els parcials en categoria Benjamí i cadet, el C.A Els Sitges aconseguí la victòria parcial en categoria infantil i la Selecció andorrana en cat. Aleví i Juvenil. Per atletes destacaren del Baix Maestrat els atletes guanyadors: Tatàn Vidal RC en 50MT, Fiorella Chappe en cat. Benj. Fem en 50MT i Llargada, Carla Fleque en Pes i 500MLI, Anna Prats cat. Aleví Fem 60 MT R.C, Llargada i pes, Eric Nolla en 80MLL i 1000MLL, Adrián Castillo en Alçada, Adrià Badí en 100MLLi Javalina, Carla Vidal en

100ML, Javier Colmeiro en 100MLL i Alçada, Angel Ibarra en Javelina i Antonio Castro en 1500MLL.

Dels altres clubs destacaren Adrián Valiente del Els Sitges en 60 MT i Llargada en cat. Aleví i Ibrahim de la Selecció Andorrana en Pes i 500MLL, Sara Segarra Juvenil, en 100MLL i Javalina.

En les proves de 5X200 MLL masc. guanyà el Baix Maestrat en cat. Benjamí Masc. Durant el mateix cap de setmana es va celebrar a Elx, el Campionat Autòmic de Combinades amb la participació de tres atletes del Baix Maestrat, Laura Esbrí aconseguí medalla d'or en cat. Juvenil i Absoluta, Elisabet Delshorts la medalla de Bronze en cat. Juvenil i Anna Delshorts la 5ª plaça en categoria Juv. A destacar la participació de Laura, guanyant 3 de les 7 proves: Javelina amb 37'70 m, RC i els 10'73 m MP. Anna D va fer 7'21m en pes MP i Elisabet 1'55 m en alçada també MP.

El dia, a Castelló es va fer el

Campionat Provincial categoria Cadet amb la participació dels atletes del Baix Maestrat:

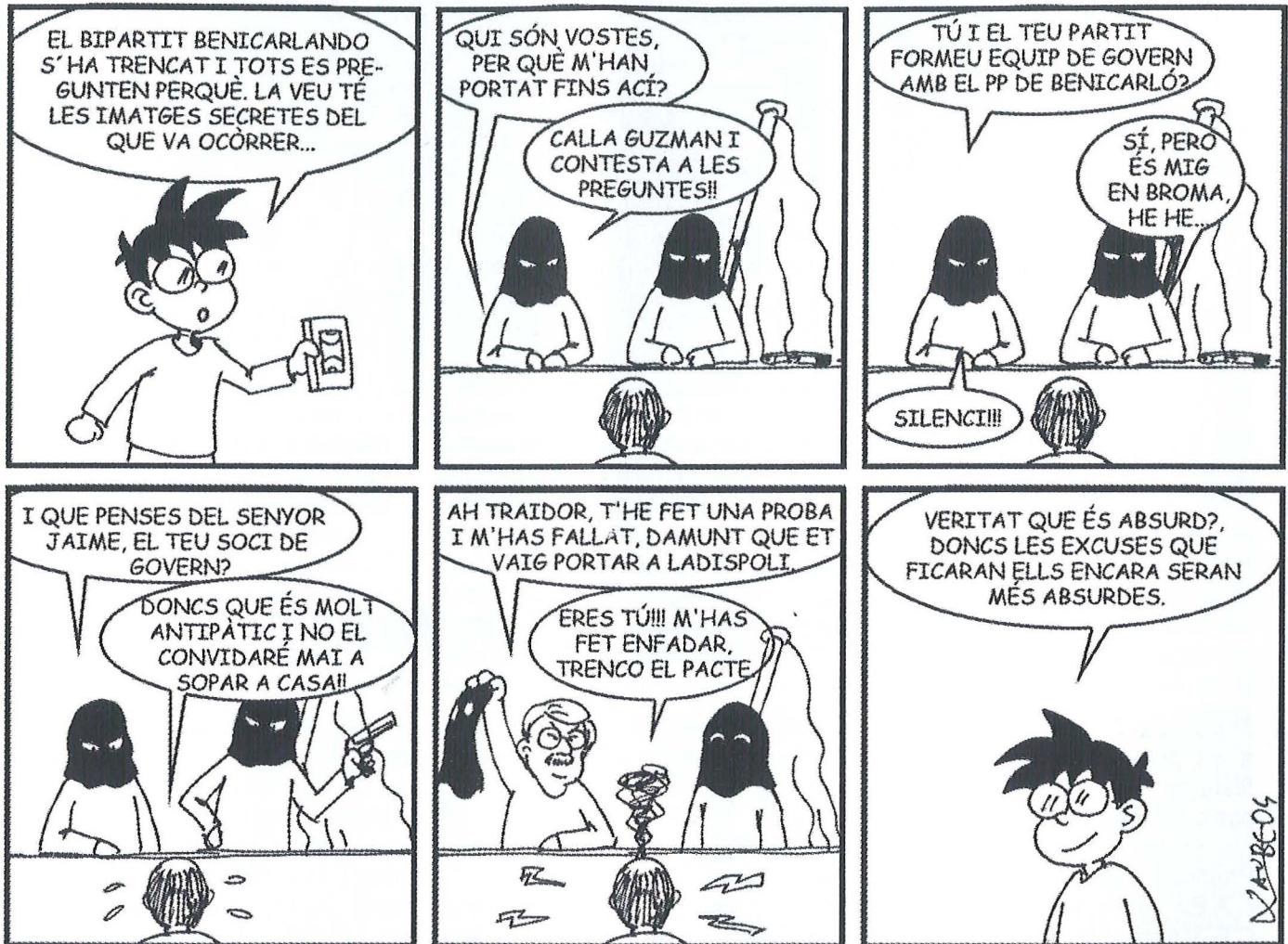
- Marta Ferreres en triple 8'35m i Pes 7'61m, Iván Montero Triple 10'8m, Pes 10'87m i Disc 17'88m, Adrià Badí, Javelina 33'45m 1er lloc i 300 ML a, amb 39" 45 1er, Fco. García Disc 30'27m, Llargada 4'98m i Isabel Fabregat, Javelina MP i 600MLL 1'52" 1ª posició.

El diumenge 25 d'abril a Madrid es va fer la Marathó més nombrosa de totes les fetes fins ara amb la participació de més de 13.000 atletes. L'atleta del Baix Maestrat Emilio Lacruz participà en la categoria de veterà amb un temps de 2h57' El 18 d'abril passat es va fer la VI Cursa per Muntanya de Vilafranca amb la participació de 3 atletes del Baix Maestrat Adrian Bayarri entrà en el lloc 45È, Fco. Velasco en el 74è i Domingo Bayarri en el 111è de 224 participants que entraren a meta.

Club Athletisme Baix Maestrat

Per Xavi Burriel

El Bi / partit

Llibres dels Còl·legis públics i centres d'ESO
Copisteria digital, lloguer i venda de copiadores

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ